

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/86/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114011826
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2114011826.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a členov senátu Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. F. G. XXXX/XX, H., pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 23.05.2024, č. k. 2T/118/2014-1338, na verejnom zasadnutí konanom 13.05.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry v Trnave zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 23.05.2024, č. k. 2T/118/2014-1338, obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) postupom podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby Krajskej prokuratúry v Trnave č. Kv 112/13/2200-59 zo dňa 10.09.2014, pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona (v znení účinnom do 30.04.2022), formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona s I. B., nar. XX.XX.XXXX (I. B. bola vylúčená na samostatné konanie vedené pred Okresným súdom Trnava, sp. zn. 8T/37/2023; konanie právoplatne skončené) na skutkovom základe, že v období od presne nezisteného času najmenej však od 08.11.2013 až do 07.43 hod. dňa 11.12.2013, v H., I. D. J. K. C.X, F. G. C. XX, na prvom poschodí obytného domu a k nemu príľahlých priestorov, kde sa obvinení zdržiavali, A. B. napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/121/2005 zo dňa 02.03.2006 právoplatne odsúdený za trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený trest v trvaní 3 rokov, v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, spolu s bližšie neurčenou osobou neoprávnene prechovávali 1 ks papierovú skladačku s obsahom 63 mg materiálu s obsahom metamfetamínu, uvedené množstvo zodpovedá minimálne 1 obvykle jednorazovej dávke drogy, pričom metamfetamín patrí podľa uvedeného zákona do II. skupiny psychotropných látok a 4669 mg materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť heroínu, kofeínu a paracetamolu, pričom uvedené množstvo zodpovedá minimálne 17 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom heroín patrí podľa uvedeného zákona do I. skupiny omamných látok, ktoré si zadovážovali od neznámych osôb, a ktoré A. B. následne predával z okna príp. balkóna uvedeného bytu, pričom metamfetamín a heroín boli nájdené a zaistené domovou prehliadkou zo dňa 11.12.2013 v čase od 08.25 hod. do 12.30 hod., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

2. Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní a hodnotení dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku dospel k záveru, že je daný dôvod podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

3. Okresný súd uviedol, že dňa 10.09.2014 podal prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava obžalobu na obvinených: A. B., nar. XX.XX.XXXX, a I. B., nar. XX.XX.XXXX, pre obzvlášť závažný zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona (obv. B.), a zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona (obv. B.), ktorý mal byť obvinenými spáchaný na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe. Dňa 09.12.2016 došlo u obžalovaného A. B. zo strany okresného súdu k zmene právnej kvalifikácie s tým, že voči obžalovanému sa skutok bude právne kvalifikovať ako zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, a to s poukazom na uznesenie Okresného súdu Trnava z 26.05.2016, sp. zn. 2Nt/32/2015. Dňa 05.10.2023 okresný súd rozhodol o vylúčení trestnej veci obžalovanej I. B. na samostatné konanie zo spoločného konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 2T/118/2014; pôvodné konanie sa preto viedlo už len proti obžalovanému A. B..

4. Okresný súd v úvode odôvodnenia poukázal, že obžalovanému A. B. obžaloba kladie za vinu spáchanie trestného činu, ktorého sa mal dopustiť tak, že „spoločným konaním neoprávnenne zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku“, teda kladie mu za vinu „zadováženie“ a „prechovávanie“ omamnej látky. V skutkovej vete obžaloby je však uvedené aj to, že „v období od presne nezisteného času najmenej však od 08.11.2013 až do 07.43 hod. dňa 11.12.2013, v H., I. D. J. K. C.X, F. G. C. XX, na prvom poschodí obytného domu a k nemu priľahlých priestorov, kde sa obvinení zdržiavali, A. B. ... spolu s bližšie neurčenou osobou neoprávnenne prechovávali ... metamfetamín a heroín (krátene) .., ktoré si zadovážovali od neznámych osôb, a ktoré A. B. následne predával z okna príp. balkóna uvedeného bytu, pričom metamfetamín a heroín boli nájdené a zaistené domovou prehliadkou zo dňa 11.12.2013 v čase od 08.25 hod. do 12.30 hod.“ V skutkovej vete obžaloby je teda uvedené nielen „zadovážovanie“ a „prechovávanie“, ale aj „predaj“ omamných látok a psychotropných látok. V tejto súvislosti okresný súd poukázal aj na tú skutočnosť, že napr. výsluch svedkov, či už na hlavnom pojednávaní alebo v prípravnom konaní, sa týkal aj okolností, či obžalovaný predával alebo nepredával omamné látky alebo psychotropné látky. Okresný súd poukázal, že podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 10.06.2019, Tpj 26/2019, skutková veta odráža faktické okolnosti, ktoré sú právne relevantné z hľadiska základnej alebo kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu, teda kvalifikačne použitého ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona. Formulácia „uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu“ (§ 163 ods. 3 Trestného poriadku) znamená povinnosť uviesť vo výroku o vine odsudzujúceho rozsudku okrem skutkovej vety aj tzv. právnu vetu, vychádzajúcu zo znenia ustanovenia (ustanovení), použitého (použitých) na právnu kvalifikáciu činu, ktoré sú označené vo výroku o vine zákonným pomenovaním a číselným paragrafovým označením (s nimi je priamo spojená trestná sadzba trestu odňatia slobody). (viď. Zbierka stanovísk NS SR č. 2/2019). Ustanovenie § 172 Trestného zákona považuje za trestné (okrem jedov a prekurzorov) neoprávnené nakladanie s omamnými a psychotropnými látkami, ktoré majú vplyv na psychiku a sociálne správanie konzumenta v určitej intenzite, a preto musí skutok, z hľadiska pojmového vyjadrenia, zodpovedať pojmu a vlastnostiam (kvalita a kvantita), s ktorými je spojený trestnoprávny postih. Okresný súd uviedol, že z vyššie uvedených ustanovení a úvah je toho názoru, že skutok v časti „predaja“ uvedený v obžalobe, nie je uvedený v súlade s § 235 písm. c) Trestného poriadku tak, aby s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne s uvedením iných skutočností, nemohol byť zamenený s iným. Okresný súd uviedol, že skutok v uvedenej časti (podčiarknutá časť skutkovej vety pozn. súdu) uvedený takým spôsobom, že vzhľadom na absenciu uvedených skutočností formulácia tejto časti skutku nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona (v znení účinnom do 30.04.2022), ktorá by zahŕňala „predaj“ omamných látok alebo psychotropných látok. Zo skutkovej vety obžaloby najmä nevyplýva, ktorej osobe mal obžalovaný predávať omamné látky alebo psychotropné látky, ďalej ktorú konkrétnu omamnú látku alebo psychotropnú látku mal tej ktorej osobe predáť, a ani to, za akú sumu, a koľko krát. Išlo by o polemizovanie zo strany súdu, či prokurátor nemal záujem obžalovaného trestne stíhať pre „predaj“, a preto „predaj“ v právnej vete ani neuviedol, a mal len záujem napísať skutkovú vetu obsiahlejšie, alebo naopak, prokurátor mal záujem obžalovaného trestne stíhať aj pre „predaj“ avšak tento už zabudol premietnuť do právnej vety. Okresný súd uviedol, že súd síce nie je viazaný právnym posúdením uvedeným v obžalobe (§ 278 ods. 3 Trestného poriadku), a súd môže skutok právne posúdiť aj odlišne od obžaloby (napr. § 244 ods. 2 Trestného poriadku), avšak súd musí zachovať tzv. totožnosť skutku. V prejednávanej veci je okresný súd toho názoru, že ak skutok, resp. jeho časť, už v obžalobe

nenapĺňala znaky skutkovej podstaty trestného činu, a to až v takom rozsahu, na aký súd poukázal, súd nemôže ani na základe vykonaného dokazovania dopĺňať uvedené znaky a tým skutkovú vetu, nakoľko by tým bola porušená tzv. totožnosť skutku.

5. Okresný súd v odôvodnení uviedol, že svedkovia L. M., N. N., N. O., G. B., P. O. a Q. R. neuviedli žiadnu relevantnú skutočnosť, ktorá by sa týkala obžalovaného A. B. a jeho drogovej trestnej činnosti. Obžalovaný A. B. poprel spáchanie akejkoľvek drogovej trestnej činnosti, pričom tiež uviedol, že drogy užívala I. B. s M. N.. Okresný súd uviedol, že I. B. urobila vyhlásenie o vine, potvrdila, že užívala pervitín a heroín, viac heroín, a tiež uviedla, že tieto boli v jej vlastníctve, tieto prechovávala u seba doma pre svoju potrebu. Spojitosť osoby I. B. s drogami je preukázaná okrem jej vlastnou výpoveďou aj výpoveďami svedkov L. R., M. N., K. O., S. T. a M. O.. Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky ďalej vyplýva, že stopa s obsahom metamfetamínu bola zaistená v izbe I. B., čo nepriamo podporuje tvrdenie I. B., že ona drogy užívala. Napokon súd podporne poukazuje aj na výpoveď M. O., ktorá uviedla, že potom, ako A. B. zavreli do basy a I. B. pustili, tak sa náhodou s I. B. stretla, a okrem iného jej I. B. povedala, že u nej našli skladačku heroínu, a že nechápe, prečo zavreli jej otca A. B., keď u neho nič nenašli, byť bol jej – čo okresný súd posúdil tak, že ide o podporný dôkaz k vierohodnosti výpovede I. B. ohľadom skutočnosti, že zaistené drogy boli jej, a to nielen metamfetamín, ale aj heroín, a nie obžalovaného A. B..

6. Okresný súd uviedol, že spojitosť obžalovaného A. B. s drogovou trestnou činnosťou čiastočne vyplývala len z výpovede svedkov K. O. a M. O., a zo znaleckých posudkov v tom zmysle, že na predmetoch, na ktorých bola zistená prítomnosť DNA profilu obžalovaného A. B., bola zistená aj prítomnosť stôp metamfetamínu (injekčná striekačka), a metamfetamínu a heroínu (mikrováha). Svedkyňa K. O. síce uviedla, že videla obžalovaného A. B. predávať drogy, avšak neskôr doplnila, že to videla z diaľky, a s určitosťou nemôže povedať, že to boli drogy, pretože len videla, že si „niečo menili“. Okresný súd túto pochybnosť svedkyne aj s poukazom na zásadu in dubio pro reo posúdil tak, že v tomto konkrétnom prípade nie je vylúčené, že obžalovaný A. B. si mohol vymieňať aj inú vec ako drogy, teda nie je vylúčené, že to, čo videla svedkyňa K. O., mohla byť výmena inej veci ako drog. Napokon je potrebné pripomenúť, že predmetom konania nie je „predaj“ omamných látok alebo psychotropných látok ale ich prechovávanie.

7. Okresný súd poukázal, že svedkyňa M. O. síce uviedla, že obžalovaný predával drogy, avšak potom doplnila, že túto informáciu má z okruhu svojich známych, teda ide o sprostredkované svedectvo z počutia, a nejde o skutočnosť, ktorej by bola svedkyňa priamym svedkom, ktorú by vnímala svojimi vlastnými zmyslami. Okresný súd konštatoval, že takéto svedectvo z počutia je nedostatočné pre uznanie viny, pretože jednak nie je možné overiť vierohodnosť tvrdenia neznámej osoby, ktorá tieto skutočnosti uviedla svedkyňi M. O., a keby aj bolo možné predpokladať, že takéto tvrdenie je pravdivé, ide o neurčité tvrdenie (kedy, kde, komu a aké omamné látky alebo psychotropné látky), ktoré nie je možné posúdiť ani v tom zmysle, či takéto prípadné konanie vôbec spadá pod skutok, ktorý je predmetom prejednávanej trestnej veci. Táto svedkyňa tiež uviedla, že sa jej stalo, že keď si chcela kúpiť drogy od I. B. a táto ich nemala, povedala, že musí počkať, kým príde jej tatko, k čomu svedkyňa doplnila, že I. B. asi myslela svojho otca A. B.. K tomu súd uvádza, že jednak ide o predpoklad, či „tatko“ je skutočne osobou A. B., a ak aj áno, tak nie je jednoznačne preukázané, akú úlohu by mal zohrávať, napr. či mal on priniesť drogy, alebo len ich predaj sprostredkovať alebo by mal mať úplne inú úlohu, resp. nie je možné jednoznačne určiť dôvod, pre ktorý mohla teoreticky I. B. čakať na obžalovaného A. B.. Aj v tomto prípade okresný súd uplatnil zásadu in dubio pro reo a uviedol, že takéto domnienky a predpoklady sú opäť nedostatočné pre uznanie viny, pričom opätovne okresný súd poukázal na tú skutočnosť, že ide o tvrdenia týkajúce sa „predaja“ drog, a „predaj“ drog nebolo predmetom konania v prejednávanej trestnej veci.

8. Okresný súd k prítomnosti DNA profilu obžalovaného A. B. na injekčnej striekačke a mikrováhe uviedol, že svedkyňa L. R. k mikrováhe uviedla, že na tejto si s obžalovaným A. B. vážili zlato, čo okresný súd posúdil ako jedno z možných vysvetlení, ako sa DNA profil obžalovaného A. B. dostal na mikrováhu. Svedkyňa L. R. tiež opísala udalosť, kedy obžalovaný A. B. našiel v byte striekačku, bol z toho veľmi vytočený, a v amoku ju praštil I. B. do hlavy, a toto sa stalo asi v novembri 2013 (domová prehliadka bola vykonaná dňa 11.12.2013, teda v časovo porovnateľnom období). Táto udalosť môže vysvetľovať prítomnosť DNA profilu obžalovaného A. B. na injekčnej striekačke, pričom z opísaného konania je zrejmé, že v danom prípade sa obžalovaný A. B. nedopúšťal trestnej činnosti (pre absenciu subjektívnej stránky - úmyslu). Táto udalosť mala podľa svedkyne L. R. vyplývať zo vzťahu obžalovaného A. B. a I. B., ktorý svedkyňa opísala v tom zmysle, že obžalovaný A. B. zjavne negatívne vnímal užívanie drog I. B., bol proti tomu. Predmetný negatívny postoj obžalovaného A. B. k užívaniu drog I. B. vyplýva aj z výpovedi obžalovaného A. B., svedka M. N., svedka S. T., ale aj svedka M. O.. Svedkyňa L. R. síce uviedla, že je, resp. bola priateľkou obžalovaného A. B., avšak v konaní podľa názoru okresného

súdu nebola preukázaná žiadna skutočnosť, ktorá by spochybňovala vierohodnosť tejto svedkyne v tom zmysle, že by táto svedkyňa účelovo vypovedala v prospech obžalovaného A. B..

9. Okresný súd ďalej uviedol, že vyššie uvedené skutočnosti, teda výpovede svedkov K. O., M. O. a znalecké posudky konštatujúce prítomnosť DNA obžalovaného A. B. na veciach, na ktorých bola tiež konštatovaná prítomnosť metamfetamínu a heroínu, síce môžu odôvodňovať podozrenie voči obžalovanému A. B. z drogovej trestnej činnosti, avšak takéto podozrenie je nedostatočné pre uznanie viny obžalovaného; odhliadnuc od skutočnosti, že „predaj“ omamných látok a psychotropných látok nie je predmetom konania prejednávanej trestnej veci, ako aj skutočnosti, že pri stopách, pri ktorých bola konštatovaná prítomnosť DNA profilu obžalovaného A. B., nebola zistená prítomnosť omamných látok a psychotropných látok, ktoré sú predmetom konania (63 mg materiálu s obsahom metamfetamínu, a 4669 mg materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť heroínu, kofeínu a paracetamolu. Okresný súd uviedol, že I. B. priznala prechovávanie omamných látok a psychotropných látok, ktoré sú predmetom konania, teda, že ide o drogy v jej vlastníctve, urobila vyhlásenie o vine, a spojitosť I. B. a drog vyplýva, aj z výpovedí svedkov L. R., M. N., K. O., S. T. a M. O.. Z dokazovania tiež vyplýva, že v predmetnom byte drogy nemala užívať len I. B., ale aj ďalšie osoby, čo môže vysvetľovať jednak prítomnosť drog samotných, ale aj prítomnosť DNA stôp I. B. a ďalších osôb na veciach, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke, a pri ktorých bola zistená prítomnosť stôp omamných látok a psychotropných látok (vrátane mikrováhy a injekčnej striekačky). Na druhej strane stoja dve neurčité a nepreukázané výpovede dvoch svedkov (O. a O.), ktoré je možné vyhodnotiť aj inak ako s obsahom drogovej trestnej činnosti obžalovaného, a dve stopy s prítomnosťou stôp omamných látok a psychotropných látok, na ktorých bola konštatovaná prítomnosť DNA profilu obžalovaného A. B., avšak s konkrétnymi vysvetleniami toho, ako sa DNA profil obžalovaného A. B. na predmetné stopy dostal (váženie zlata a hodenie striekačky pri hádke), ktoré spočívajú v iných skutočnostiach ako v drogovej trestnej činnosti obžalovaného, kde jedno z dvoch vysvetlení (hodenie striekačky pri hádke) je nepriamo podporené aj ďalšími svedeckými výpoveďami (B., N., T., O., R.) ohľadom vzťahu obžalovaného A. B. a I. B..

10. Okresný súd v závere uviedol, že v konkrétnostiach pre predstavu existujú dve možné vysvetlenia zisteného skutkového stavu. V jednom prípade sa obžalovaný dopúšťal trestnej činnosti, túto činnosť videl svedok, a druhý svedok o nej vedel z počutia, pričom prítomnosť DNA profilu obžalovaného na mikrováhe a injekčnej striekačke vyplýva z toho, že tieto predmety obžalovaný používal na drogovú trestnú činnosť. V druhom prípade sa obžalovaný trestnej činnosti nedopúšťal, svedok videl len výmenu vecí, ale o drogy nešlo, svedecká výpoveď z počutia sa týka účelového konania osoby, ktorá túto skutočnosť svedkovi uviedla, a prítomnosť DNA profilu obžalovaného na mikrováhe je vysvetlená váženíím zlata, a na injekčnej striekačke hodením tejto striekačky počas hádky, pričom prítomnosť metamfetamínu a heroínu na týchto predmetoch je vysvetlená tým, že tieto predmety užívala iná osoba na užívanie drog, k čomu sa táto iná osoba aj priznala. Okresný súd poukázal, že ak má uznať obžalovaného za vinného, tak pre uznanie viny za žalovaný trestný čin musí byť bez dôvodných pochybností preukázaná trestná činnosť obžalovaného, čo sa podľa názoru okresného súdu nestalo, a to ani v prípade skutkového deja, ku ktorému sa súd priklonil, ale ani v prípade skutkového deja, ktorý súd vylúčil. Absencia priameho dôkazu smerom k obžalovanému A. B., spolu so skutočnosťou, že predmetnú nehnuteľnosť užíval nielen obžalovaný A. B., ale užívali ju a navštevovali aj ďalšie osoby, ktoré sa k užívaniu drog priznali, práve takéto dôvodné pochybnosti zakladajú. Ešte inak povedané, v konaní nebol vykonaný taký priamy a presvedčivý dôkaz, ktorý by jednoznačne usvedčoval obžalovaného z drogovej trestnej činnosti, a v dôsledku ktorého by také vysvetlenie zisteného skutkového stavu, pri ktorom sa obžalovaný dopúšťal trestnej činnosti, bolo pravdepodobnejšie. Na základe vyššie uvedených skutočností a úvah okresný súd dospel k záveru, že v konaní nebolo bez dôvodných pochybností dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, a preto aj s poukazom na zásadu in dubio pro reo podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného A. B. spod obžaloby

11. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní obžalovaný po porade s obhajcom JUDr. Matejom Csenkym (ďalej len obhajca) sa práva na podanie odvolania výslovne vzdal, prokurátor si ponechal lehotu na podanie odvolania.

12. Prokurátor podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil osobitným písomným podaním doručeným okresnému súdu 12.08.2024.

13. V odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje s právnym názorom okresného súdu ohľadom aplikácie zásady in dubio pro reo, pretože je toho názoru, že vykonanými dôkaznými prostriedkami boli získané také dôkazy, ktoré obžalovaného plne usvedčujú zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona v znení účinnom do 30.04.2022. Prokurátor sa nestotožnil s právnymi úvahami okresného súdu ohľadom oslobodzujúceho výroku a má za to, že okresný

súd nevenoval dostatočnú pozornosť hodnoteniu dôkazov v ich vzájomných súvislostiach. V tejto súvislosti poukázal na zaistenú stopu a to injekčnú striekačku, na ktorej bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, ako aj prítomnosť DNA profilu obžalovaného. Prokurátor poukázal, že tieto dôkazy svedčia o fyzickej dispozícii obžalovaného s metamfetamínom. Taktiež v rozsudku absentuje vyhodnotenie výpovede obžalovaného, v ktorej uviedol, že v kuchyni boli aj tabletky „tribulus maximus“, ktoré používajú kulturisti, je to testosterón a tie tabletky pomlel a bol z toho hnedý prášok, ktorý zobrali ako heroín a to stopu č. 22. Prokurátor poukázal, že prášok, ktorý zobrali policajti bol heroín a obžalovaný v prípade heroínu uvádzal, že sa jedná o tabletky pre kulturistov. Obžalovaný sa k držbe hnedého prášku priznal, pričom znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že nešlo o neškodné tabletky pre kulturistov Tribulus Maximus ako tvrdil obžalovaný. Z týchto dôvodov prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trnave (ďalej len krajský súd) zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a nariadil okresnému súdu, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

14. K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý uviedol, že napadnutý rozsudok považuje v celom rozsahu za zákonný a vecne správny. Okresný súd správne vyhodnotil skutkový a právny stav, keď obžalovaného oslobodil spod obžaloby. Okresný súd sa dôkladne a podrobne vyjadril v napadnutom rozsudku ku všetkým podstatným okolnostiam v prejednávanej veci, a preto považuje napadnutý rozsudok za preskúmateľný a zákonný. Podané odvolanie prokurátora neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mali ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, navyše odvolanie obsahuje účelové tvrdenia nezodpovedajúce vykonanému dokazovaniu. Okresný súd jasne, zrozumiteľne, vecne a fakticky poukázal na všetky podstatné skutočnosti tohto trestného konania a tieto správne vyhodnotil, a preto primerane odkazuje na argumentáciu okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku. Prokuratúra odvolanie odôvodňuje len tým, že vina obžalovaného bola preukázaná zaistenou injekčnou striekačkou a výpoveďou obžalovaného, že mal uviesť, že v kuchyni boli tabletky Tribulus Maximus, ktoré pomlel a bol z toho hnedý prášok, ktorí policajti zobrali ako heroín. Podľa prokurátora sa malo jednať o usvedčujúci dôkaz, avšak uvedenú argumentáciu považuje obhajoba za účelovú a je toho názoru, že zo strany prokuratúry nedošlo k riadnemu oboznámeniu sa so spisom, v dôsledku čoho obžalovaného prokurátor škandalózne spája s dôkazom, ktorý absolútne s obžalovaným nesúvisí. Obhajca poukázal, že stopa č. 22 zaistená na balkóne nemá s obžalovaným nič spoločné a táto stopa sa týka dcéry obžalovaného I. B., ktorá sa k drogám zaisteným na balkóne – stopa č. 22 v celom rozsahu priznala, pričom za daný skutok bola aj odsúdená v samostatnom konaní. Obhajca poukázal, že nerozumie, ako môže prokurátor stotožňovať stopu č. 22 s tabletkami Tribulus Maximus rozdrvenými do hnedého prášku, ktorý bol zaistený v kuchyni a teda nie na balkóne, ako prezentuje prokuratúra. Dané vyplýva aj z výpovede na ktorú sa odvoláva prokurátor v podanom odvolaní, kde prokurátor nedôvodne stotožňuje tabletky zaistené v kuchyni so stopou č. 22 zaistenou na balkóne. Obhajca poukázal na skutočnosť, že keď prokurátor obžalovaného stotožňuje so stopou č. 22 prečo na danej stope neboli zaistené stopy DNA obžalovaného. S poukazom na uvedené skutočnosti považuje odvolanie prokurátora a jeho odôvodnenie za nedôvodné v celom rozsahu. Odôvodnenie odvolania prokurátora je súhrnom úvah, ktoré zjavne vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia a vyhodnotenia vykonaných dôkazov. Obhajca poukázal, že prokuratúra jednoznačne neuniesla dôkazné bremeno, o čom svedčí aj obsah podaného odvolania. Obhajca na záver poukázal, že v celom konaní nebol produkovaný taký súhrn dôkazov, ktoré by jednoznačne a nepochybne preukázali spáchanie skutku a dôkazná situácia je nepostačujúca na to, aby okresný súd mohol s istotou jednoznačne konštatovať, že skutok uvedený v obžalobe spáchal obžalovaný. S ohľadom na všetky uvedené skutočnosti navrhuje, aby krajský súd odvolanie prokurátora v zmysle ustanovenia § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

15. Obžalovaný svojím vlastnoručným podaním sa vyjadril k odvolaniu prokuratúra v ktorom uviedol, že sa nikdy nepriznal k tomu, že mal 4 gramy heroínu, a tvrdenie prokurátora považuje za klamstvo. Obžalovaný uviedol, že iba vravel, že čo tam policajti našli nejaký materiál nebol heroín a mal na to dôkaz, keď policajný pes to neoznačil, hoci to mal pri papuli. Taktiež poukázal, že podal sťažnosť na inšpekčnú službu v polícii o tom ako sa policajti pri domovej prehliadke dopustili trestného činu. Každý dôkaz môže byť v danej veci veľmi pochybný a na takýchto pochybnostiach sa nedá vypracovať bezvadná obžaloba. Na záver poukázal na nezákonné prípravné konanie voči nemu.

16. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie 10.09.2024.

17. Za účelom prejednania odvolania prokurátora nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 13.05.2025. Na verejné zasadnutie sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry a obhajca obžalovaného a obžalovaný. Pokiaľ ide o priebeh verejného zasadnutia, predsedníčka senátu poverila člena senátu, aby podal správu o stave veci so zameraním na otázky, ktoré treba riešiť. Keďže žiadne návrhy na

doplnenie dokazovania neboli, pristúpilo sa ku konečným návrhom, v rámci ktorých prokurátor uviedol, že z dôvodov uvedených v podanom odvolaní, na ktoré v plnom rozsahu poukazuje, navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Obhajca obžalovaného uviedol, že v plnom rozsahu sa pridrižiava ich vyjadrenia k odvolaniu a navrhol, aby bolo odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuté. Obžalovaný uviedol, že sa pridrižiava toho, čo uviedol jeho obhajca.

18. Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

19. Krajský súd ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala oprávnená osoba - prokurátor, proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohol a urobil tak v zákonom stanovenej lehote, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by krajský súd prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Ku konaniu, ktoré oslobodzujúceho výroku predchádzalo

20. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o oslobodení spod obžaloby, v tomto smere žiadne námietky odvolateľ nemal a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Možno tak skonštatovať, že okresný súd vykonal dokazovanie vo vzťahu k napadnutému výroku o oslobodení procesne správne a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

K oslobodzujúceho výroku

21. Krajský súd úvodom pripomína, že v dvojštánčnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, preto je nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery okresného súdu. Tiež platí, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument odvolateľa, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov napadnutého rozsudku, ktorý sa preskúmava v odvolacom konaní.

22. Pokiaľ ide o napadnutý výrok, krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne ako i v súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd správne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé a spĺňa kritériá predpokladané ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku a keďže voči tejto časti odôvodneniu napadnutého rozsudku nemá podstatné výhrady, tak si ho osvojuje bez potreby ho na tomto mieste detailne opakovať.

23. Krajský súd poukazuje, že odvolacie námietky prokurátora smerovali výhradne do spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov okresným súdom, kde prokurátor polemizuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a presadzuje vlastnú verziu skutkového deja, ktorá korešponduje s obžalobou a je založená na inom hodnotení dôkazov. Z obsahu podaného odvolania je zrejme, že sa vôbec

nestotožňuje s argumentáciou okresného súdu, podľa prokurátora nemá oporu vo vykonaných dôkazoch.

24. Preto pokiaľ ide o výhrady prokurátora voči hodnoteniu dôkazov, krajský súd pripomína, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Inak povedané, Trestný poriadok neupravuje otázku minimálneho množstva a kvality dôkazov potrebných na preukázanie viny obžalovaného. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

25. V súvislosti s hodnotením dôkazov platí aj druhé pravidlo, podľa ktorého ak okresný súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, teda že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, krajský súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že by sám na základe svojho presvedčenia hodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (porovnaj R 53/1992).

26. Krajský súd tiež opakovane vo svojich rozhodnutiach prízvukuje, že právo na spravodlivý proces neznamena právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, lebo proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

27. V konkrétnostiach posudzovaného prípadu krajský súd konštatuje, že všetky dôkazy vykonané v tejto veci sú voči obžalovanému nedostačujúce na preukázanie viny obžalovaného za skutok uvedený v obžalobe. Krajský súd plne súhlasí so záverom okresného súdu, že prokurátor v danom prípade neunesol dôkazné bremeno. Tu platí, že na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa doplňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že žalovaný skutok uvedený v obžalobe spáchal obžalovaný.

28. V konkrétnostiach posudzovaného prípadu krajský súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozsudku potom predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok. Okresný súd v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku a jasne a zrozumiteľne odôvodnil svoje skutkové zistenia a právne závery. Krajský súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že v konaní nebolo bez dôvodných pochybností dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, a preto prišlo s poukazom na zásadu in dubio pro reo k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby.

29. S prihliadnutím na obsah odvolacích námietok prokurátora, v ktorých opätovne hodnotil vykonané dôkazy, pričom v súhrne zastával názor, že vykonané dôkazy potvrdzujú, že sa skutok spáchal obžalovaný, ako je uvedené v obžalobe, naopak krajský súd, totožne ako okresný súd, je toho názoru, že pokiaľ ide o štruktúru usvedčujúcich dôkazov, táto je jednoznačne nedostatočná na preukázanie právne relevantnej skutočnosti, že obžalovaný spáchal skutok tak ako je uvedený v obžalobe.

30. Prokurátor v rámci odvolacích námietok poukázal na zaistenú stopu č. 24 – injekčnú striekačku, na ktorej bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu a tiež prítomnosť DNA profilu obžalovaného. Krajský súd sa stotožnil s odôvodnením okresného súdu ohľadom vysvetlenia prítomnosti DNA profilu obžalovaného na injekčnej striekačke, kde okresný súd poukázal na výpoveď svedkyne L. R., ktorá

opísala udalosť, kedy obžalovaný našiel v byte striekačku a bol z toho veľmi vytočený a v amoku ju praštil do hlavy I. B., čo sa odohralo v novembri 2013, t. j. pred uskutočnením domovej prehliadky dňa 11.12.2013. Z uvedeného je zrejmé, že prítomnosť DNA profilu obžalovaného na injekčnej striekačke mohla vzniknúť daným konfliktom s I. B..

31. Ďalej prokurátor v odvolaní namietal skutočnosť, že obžalovaný sa priznal k držbe tabliet H. M., ktoré boli zadržané ako stopa č. 22. V danom smere sa krajský súd v plnej miere stotožnil s vyjadrením obhajoby k podanému odvolaniu, kde jednoznačne zo spisového materiálu a zaistených stôp pri vykonanej domovej prehliadke vyplýva, že stopa č. 22 – modrá plastová krabička, bola zaistená na balkóne predmetného bytu a k vlastníctvu danej stopy sa v celom rozsahu priznala I. B., ktorá bola za tento skutok právoplatne odsúdená v samostatnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava, nakoľko z konania vedeného pod sp. zn. 2T/118/2014 bola vylúčená na samostatné konanie. Krajský súd uvádza, že z vykonaného dokazovania nie je možné stotožňovať stopu č. 22 s tabletkami Tribulus Maximus, ktoré boli rozdrvené do hnedého prášku a v prvom rade boli zaistené v kuchyni a nie na balkóne, ako uvádzal prokurátor v podanom odvolaní. Krajský súd uvádza, že obžalovaný sa priznal k držbe rozdrveného prášku z tabliet Tribulus Maximus a nie k držbe zaistej stopy č. 22 a to modrej platovej krabičky, kde bol zaistený heroín.

32. V tomto kontexte krajský súd v prvom rade uvádza, že súd v rámci posudzovania tej ktorej skutkovej okolnosti pri danej dôkaznej situácii nie je viazaný žiadnym dôkazom, a zároveň žiaden zákonne získaný a vykonaný dôkaz nie je vylúčený v tom smere, že by nemohol slúžiť ako podklad pre rozhodnutie v merite veci. Treba pripomenúť, že v trestnom konaní neplatí tá skutočnosť, že by musela byť uznaná vina obžalovanej osoby na základe konkrétneho dôkazu, resp. dôkazov. V prejednávanej veci vo vzťahu k žalovanému skutku krajský súd skutkové závery okresného súdu nespochybňuje. Toto všetko potom spolupôsobí pri posudzovaní dokazovaných okolností, ako to pri hodnotení dôkazov učinil okresný súd, na čo súhlasne nadviazal i krajský súd.

33. Krajský súd preto konštatuje, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že na ustálenie skutkového stavu ako základu pre uznanie viny obžalovaného neobstál súbor nepriamych dôkazov, pričom tieto dôkazy boli vyhodnocované aj vo vzťahu k celému komplexu relevantných skutočností produkovaných v procese dokazovania v súlade so zásadami náležitého zistenia skutkového stavu a voľného hodnotenia dôkazov podľa ustanovení § 12 ods. 10, 12 Trestného poriadku. Možno tiež zhrnúť, že okresný súd prezentoval východiskovú logickú úvahu, ktorú aplikoval v procese voľného hodnotenia výpovedí svedkov a zaistených dôkazov, kde poukázal na prirodzený mechanizmus konfrontácie a rozporov obsahu takýchto výpovedí s inými relevantným informáciami získanými v dôkaznom procese.

34. Krajský súd uvádza, že pokiaľ z výpovedí svedkov K. O. a M. O. a znaleckého posudku, ktorý konštatuje prítomnosť DNA obžalovaného A. B. na veciach, na ktorých bola tiež konštatovaná prítomnosť metamfetamínu a heroínu, síce môžu odôvodňovať podozrenie voči obžalovanému A. B. z drogovej trestnej činnosti, avšak takéto podozrenie je nedostatočné pre uznanie viny obžalovaného. Okresný súd sa správne vysporiadal s jednotlivými výpoveďami svedkov a správne ustálil aj jednotlivé skutkové okolnosti uvádzané v obžalobe. Krajský súd sa stotožňuje s úvahami okresného súdu ohľadom vyhodnotenia jednotlivých dôkazov.

35. Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že uznať obžalovaného za vinného, tak pre uznanie viny za žalovaný trestný čin musí byť bez dôvodných pochybností preukázaná trestná činnosť obžalovaného, čo sa aj podľa názoru krajského súdu v danom prípade nenastalo. Krajský súd poukazuje, že absencia priameho dôkazu smerom k obžalovanému a taktiež nepochybná skutočnosť, že predmetnú nehnuteľnosť užíval nielen obžalovaný, ale užívali ju a navštevovali aj ďalšie osoby, ktoré sa k užívaniu drog priznali, práve takéto dôvodné pochybnosti zakladajú. Krajský súd konštatuje, že v predmetnom trestnom konaní nebol vykonaný taký priamy a presvedčivý dôkaz, ktorý by jednoznačne usvedčoval obžalovaného z drogovej trestnej činnosti.

36. Záverom k odvolaniu prokurátora vo vzťahu medzi spáchaným skutkom a osobou obžalovaného, krajský súd konštatuje, že podstatným faktorom je, že prokuratúre sa nepodarilo bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný a to najmä vzhľadom na absentujúce dôkazy usvedčujúce obžalovaného. Okolnosti, ktoré prokurátor uvádzal v dôvodoch odvolania, vyznievajú skôr iba v podobe indícií, nie je však možné na základe týchto skutočností vysloviť jednoznačný záver, že trestný čin uvedený v obžalobe spáchal obžalovaný. Z uvedených dôvodov, preto nebolo možné prisvedčiť odvolacím námietkam prokurátora, ktoré smerovali len do iného hodnotenia dôkazov o vine obžalovaného.

Záverečné zhrnutie

37. Vzhľadom k uvedenému krajský súd dospel k záveru, že okresný súd postupoval správne, keď obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Preto krajskému súdu nezostávalo nič iné ako odvolanie prokurátora postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

38. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.